

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

Рішення № _____ від _____ 2018 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект наказу Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України «Про затвердження змін до Порядку проведення конкурсу з призначення управителя багатоквартирного будинку» (далі – проект наказу), а також документи, що додаються до проекту наказу, надіслані Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України листом від 30.05.2018 № 7/9-5393.

За результатами проведеного аналізу проекту наказу та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон)

встановлено:

проектом наказу, як зазначено в аналізі регуляторного впливу (далі - АРВ), пропонується внести зміни до Порядку проведення конкурсу з призначення управителя багатоквартирного будинку, затвердженого наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 13.06.2016 № 150 (далі - Порядок), з метою приведення його у відповідність до Закону України «Про житлово-комунальні послуги».

Однак, проект наказу не може бути погоджений з огляду на нижчезазначене.

Наданий розробником АРВ до проекту наказу не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (далі – Методика).

Державна регуляторна служба України
В/ІХ №6498/0/20-18 від 06.07.2018

Відповідно до Методики у розділі I АРВ «Визначення проблеми» розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема:

визначити причини її виникнення;

оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема *навести дані у цифровому чи кількісному вимірі*, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб;

обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Так, у розділі I АРВ розробником зазначено, що керуючись абзацом 6 пункту 9 Розділу VI Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про житлово-комунальні послуги», Мінрегіоном розроблено зміни до Порядку з метою приведення його у відповідність із цим Законом, а також процитовано норми пункту 6 розділу VI Прикінцевих та перехідних положень вказаного закону.

При цьому зауважуємо, що абзацом 6 пункту 9 Розділу VI Прикінцевих та перехідних положень вказаного Закону встановлено лише вимогу для виконавчих органів місцевої ради, іншого органу суб'єкта владних повноважень оголосити і провести конкурс з призначення управителя багатоквартирного будинку.

Разом з цим, окремі запропоновані зміни, наприклад, встановлення додаткових вимог до учасників конкурсу та зміни системи оцінювання конкурсних пропозицій не передбачені ні Законом України «Про житлово-комунальні послуги», ні Законом України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку», що, в свою чергу, потребує додаткового обґрунтування в АРВ.

Дані обставини свідчать про те, що розробник акцентував увагу не на визначенні проблеми, а на вказаній вище меті розроблення проекту наказу.

Зазначене, в свою чергу, не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, *принципу доцільності*, оскільки розробником не доведена наявність проблем, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення у запропонований даним проектом спосіб.

У розділі II «Цілі державного регулювання» АРВ розробник повинен чітко визначити мету державного регулювання, що має бути безпосередньо пов'язана з розв'язанням проблеми.

Однак, основними цілями розроблення проекту регуляторного акта розробником визначено удосконалення Порядку та приведення його норм у відповідність до Закону України «Про житлово-комунальні послуги».

З огляду на вказане, поставлена розробником ціль є нечіткою, незрозумілою та не вимірюваною.

Вказане є порушенням *принципу адекватності*, оскільки розробником належним чином не обґрунтовано наскільки обраний спосіб державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми та дозволить досягти поставлених цілей.

Відповідно до Методики у розділі III АРВ «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробнику необхідно стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

Натомість, при визначенні альтернативних способів досягнення цілей, розробник обмежився лише формальним текстовим описом вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

При цьому, під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання великого, середнього та малого підприємства розробником не наведено жодних даних щодо кількості суб'єктів господарювання, що підпадуть під дію запропонованого регулювання. Окремо кількісно не визначено витрати, які можуть виникнути внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті відповідно до Додатку 2 до Методики.

Вказані обставини унеможливають надання об'єктивної оцінки тому, наскільки обраний розробником спосіб державного регулювання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попереднього розділі у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником на формальному рівні здійснено вибір оптимального альтернативного способу, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат.

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити *суб'єктам господарювання* для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акту, тобто, необхідно встановити, яким чином будуть діяти положення проекту наказу, та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Щодо розділі VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» зазначаємо, що за відсутності інформації про кількість суб'єктів господарювання, що підпадуть під дію запропонованого регулювання, неможливо встановити необхідність розроблення М-Тесту.

Крім того, розробником не обраховано витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акту згідно з Додатком 3 до Методики, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи є обрані способи регулювання оптимальним з позиції мінімізації витрат держави.

У розділі VII АРВ «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта» відсутнє обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта.

У Розділ VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» розробником не враховано вимоги пункту 10 Методики.

Так, розробником наведено не повний перелік обов'язкових показників результативності регуляторного акту та не наведено жодних додаткових показників результативності регуляторного акту, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акта.

Відповідно до вимог Методики, необхідно навести не менше ніж три кількісних показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта, та які підлягають контролю (відстеження результативності).

Недотримання розробником вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як це передбачено статтею 10 Закону.

Доводимо до відома розробника, що у Державній регуляторній службі України запроваджено надання безкоштовної консультативної методологічної допомоги щодо розроблення аналізів регуляторних впливів до проектів актів.

Інформацію щодо консультацій можна отримати на сайті ДРС за посиланням: <http://www.drs.gov.ua>.

Крім вищевикладеного встановлено, що прийняття проекту наказу здійснюється не у відповідності з принципом передбачуваності державної регуляторної політики.

Зазначений принцип, зокрема, передбачає послідовність регуляторної діяльності, відповідність її цілям державної політики, а також планам з підготовки проектів регуляторних актів, що дозволяє суб'єктам господарювання здійснювати планування їхньої діяльності.

Згідно з статтею 7 Закону регуляторний орган затверджує план діяльності з підготовки ним проектів регуляторних актів на наступний рік не пізніше 15 грудня поточного року.

Затверджені плани діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, а також зміни до них оприлюднюються у спосіб, передбачений Законом.

Якщо регуляторний орган готує проект регуляторного акта, який не внесений до затвердженого цим регуляторним органом плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, цей орган повинен внести відповідні

зміни до плану не пізніше десяти робочих днів з дня початку підготовки цього проекту або з дня внесення проекту на розгляд до цього регуляторного органу, але не пізніше дня оприлюднення цього проекту.

Проте, представлений проект наказу не включений до Плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів у 2018 році Мінрегіону.

Отже, проект наказу розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Ураховуючи викладене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту наказу Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України «Про затвердження змін до Порядку проведення конкурсу з призначення управителя багатоквартирного будинку».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Ксенія Ляпіна